

Projectplan

T-LUX

Kunst en technologie - een landmark op de voormalige Sacramentskerk

Samenvatting

Een lichtkunstwerk van de hand van Sigrid Calon, op een markante, verheven plaats in de stad Tilburg. Werk met de haar kenmerkende heldere beeldtaal, gebaseerd op een complex proces van co-creatie waarbij kunst en technologie een nieuwe symbiose vormen. Het beoogde werk wordt geplaatst in een nieuwe glazen spits, op de toren van de voormalige Sacramentskerk. Het werk verwijst naar de oude functie, maar het is vooral een narratief, het verhaal van een veelkleurige stad van doeners en denkers die zichzelf opnieuw heeft moeten definiëren, na de teloorgang van de textielindustrie in het midden van de 20^e eeuw. In die positionering spelen kunst en cultuur een vitale rol die heeft geleid tot een interessant palet van kunstwerken in de openbare ruimte.

Het kunstwerk van Sigrid Calon voegt een nieuwe dimensie toe aan dit verweven geheel. Vanwege de gedurfde samenwerking met IT-technologiebedrijf Nap Labs, vanwege de referenties die in het werk zullen worden gelegd met niet alleen de historie van het gebouw, maar ook met stedelijke gebeurtenissen en vanwege het feit dat het concept met wisselende kleuren een vaste plek gaat krijgen in de citymarketing van de stad.

Op die manier wordt het narratief van herbestemming, van de coalitie tussen kunst en samenleving en van de kracht van stedelijke vernieuwing in Tilburg aan de orde gesteld. Met de gemeente Tilburg, die het project net als citymarketing financieel steunt – net zoals enkele belangrijke sponsors – is overeengekomen dat het werk een plaats krijgt in het bestand van kunstwerken in de openbare ruimte, waarbij de gemeente tekent voor het onderhoud. Het verhaal van de spits is daarmee een metafoor voor de moderne allianties tussen cultuur en samenleving, die zich uitstrekt over meerdere Europese steden. Dit project slaat bruggen tussen dit type internationale ontwikkelingen en lokale tradities, met een unieke vernieuwende, technische infrastructuur die sterk leunt op een coöperatieve aanpak, met een veelheid van partijen die open staan voor een dergelijk proces van co-creatie.

De stichting Spits is verantwoordelijk voor opdracht, realisatie en beheer. Tot de eerste taken behoorden het verwerven van draagvlak voor het plan, het afstemmen van de realisatie met de bewoners van de toren, het verkrijgen van de benodigde vergunningen en het vinden van voldoende middelen voor zowel de reconstructie van de spits als het beoogde lichtkunstwerk. De middelen voor de constructie zijn gevonden, voor het kunstwerk is een schetsopdracht verleend. Op basis daarvan is de constructie ontworpen die gereed is om in productie te worden genomen. Het streven van de stichting is om de spits en het kunstwerk te onthullen in mei 2024.

Inleiding

Tilburg is een stad in transitie, in mentale en in fysieke zin. Ooit een textielstad met een skyline van fabrieksschoorstenen en kerktorens, nu een universiteitsstad waar vernieuwing en traditie steeds beter verweven raken. Tilburg is een stad van makers, waar ambacht, technologie en kunst de onderlinge verbinding zoeken. In het oog springende, recente voorbeelden: TextielLab en MindLabs. Een van de kenmerken van die transformatie is ook herbestemming. Zo is de bibliotheek-nieuwe-stijl met diverse culturele partners gehuisvest in de veelgeprezen LocHal, een voormalige revisie werkplaats van de NS. Op een steenworp afstand daarvan, aan de einder van de Nieuwe Bosscheweg, staat de voormalige Sacramentskerk, een schepping van architect Van Beek uit de jaren '30 van de vorige eeuw.

Het voornemen is om op de toren, die eind vorige eeuw ontdaan is van de spits, een glazen spits te plaatsen. In de spits is voorzien een lichtkunstwerk dat dynamisch van aard is: het palet wisselt steeds en verwijst met enige regelmaat naar stedelijke en maatschappelijke gebeurtenissen. Om de relevantie en wisselwerking te borgen wordt een langjarige alliantie aangegaan met Citymarketing Tilburg. Door deze samenwerking wordt een viertal specifieke doelgroepen – binnen en buiten de stad - bereikt, die deelgenoot worden van het verhaal van stedelijke en culturele transformatie. Immers, het werk laat zien hoe kunst en technologie – twee wapenfeiten van stad en regio – in staat zijn om traditie en vernieuwing te verbinden.

Het werk is een volgende stap in het oeuvre van Sigrid Calon, die met haar onderzoekende aanpak en heldere beeldtaal op steeds meer belangstelling mag rekenen, zowel waar het gaat om haar autonome werk als om opdrachten voor de publieke ruimte, zoals de Kalverpassage in Amsterdam. Waar daar sprake is van een lichtkunstwerk op het platte vlak gaat het hier om een autonoom, driedimensionaal werk. Een opgave van formaat, waarvoor al in de schetsfase een alliantie is aangegaan met Nap Labs. Dat ziet het als een nieuwe uitdaging om met het kunstwerk te bewijzen dat deels generatieve (digitale kunst) permanent een plek verdient in ons publieke landschap. “En dat ook dit type werk jarenlang, zonder noemenswaardig onderhoud, autonoom kan draaien en evolueren. Juist het niet statische, evoluerende karakter van dit werkt biedt Nap Labs de kans om iedereen te laten zien dat code, als vorm van expressie, enorm tijdloos kan (en zal) zijn.”

Ter inleiding kan ook gesteld worden dat dit project een impuls geeft aan het denken over herbestemming van religieus erfgoed. De Sacramentskerk is behouden dankzij een breed gedragen burgerinitiatief waaruit – toen het gebouw niet integraal behouden kon worden – het plan is gerezen voor een nieuwe bekroning van de ‘onthoofde’ toren. Het plan van architect Jos ten Brink om een glazen reconstructie te maken van de oude spits met daarin plaats voor een lichtkunstwerk kreeg de meeste bijval, toen er in 2015 een ontwerpwedstrijd werd georganiseerd waarbij zowel de buurt als de lezers van het Brabants Dagblad waren betrokken.

Met deze verknoping van traditie en vernieuwing ontstaat een uniek concept, een dynamisch landmark voor de wijde omgeving. Het proces heeft zich al in de schetsfase ontwikkeld tot een duurzame en inspirerende alliantie tussen kunstenaar, digitale experts, architect, opdrachtgever, aannemer en constructeur. Met private sponsors

die substantiële bedragen schonken, overheidsfinanciering en fondswerving is het benodigde bedrag van ruim 600.000 voor het geheel van spits en kunstwerk voor een belangrijk deel verworven. Het totaal is te typeren als een eigentijdse vorm van coöperatie die de betekenis van kunst en cultuur in een moderne samenleving een stap verder brengt.

Historisch perspectief

De voormalige Sacramentskerk in Tilburg is ontworpen door architect Van Beek in het interbellum van de 20e eeuw. Het gebouw is aan de eredienst onttrokken en een voorbeeld van de complexe transformaties die kerkelijke gebouwen in deze eeuw ondergaan. Het zijn veelal beeldbepalende gebouwen, de geestelijke en vaak ook fysieke kern vorm van een soort samenleving dat zo goed als verdwenen lijkt. De Franse term lieu de memoire is de meest treffende voor de sterk veranderende rol van kerken en kerkgenootschappen in de moderne samenleving. Tilburg, dat ruim vijftig kerken en kloosters telt, is een stad waar die transformatie welhaast een kenmerk is geworden. Na de teloorgang van de textielindustrie, vanaf de jaren '50 van de vorige eeuw, is er een proces van stedelijke (her)ontwikkeling ontstaan dat tot op de dag van vandaag door gaat.

De verwijdering van de spits en de daaropvolgende sluiting van de Sacramentskerk aan het begin van deze eeuw past naadloos in die beweging. Dat geldt ook voor het verzet ertegen, van omwonenden en cultuurliefhebbers. Zij wijzen op de bijzondere architectuur, op het feit dat een zusterkerk van architect Van Beek een rijksmonument is, op de kunsthistorische ensemblewaarde in de karakteristieke wijk uit de jaren '30. Als dat allemaal niet mag baten wordt de voorgenomen sloop na een langdurig proces gedeeltelijk voorkomen. Het vooraanzicht van de kerk wordt behouden, op de plaats waar zich het schip, de absis en de zijbeuken bevonden worden woningen gebouwd, ontworpen door architect Thomas Bedaux. In de toren en de zijkapellen komen ook woningen, eveneens van de hand van Bedaux.

De stichting Spits Armhoefse Akkers heeft in de periode 2019 tot 2023 – met dank aan particulieren, fondsen en stichtingen - ruim 75 procent van de benodigde 600.000 euro verworven voor de realisatie van de spits annex het kunstwerk. Tot die middelen behoren bijdrages van de gemeente Tilburg en het Prins Bernhard Fonds. Voor met name de uitvoering van het lichtkunstwerk doet de stichting een beroep op Brabant C, omdat het project zowel om inhoudelijke, historische als marketingtechnische redenen het stedelijk of regionaal niveau overstijgt. De hoogte van het aan te vragen bedrag is 140.000 euro, waarbij de stichting een terugbetaalcapaciteit van 25% kan garanderen, op basis van een overeenkomst met Citymarketing Tilburg.

Schetsfase en uitvoeringsperspectief

Met een goed perspectief op participatie van meerdere partijen en realisatie binnen een afzienbare tijd heeft de stichting in november 2022 een deel van het stichtingskapitaal aangewend voor een schetsopdracht ten behoeve van een lichtkunstwerk. In de opdracht is verwoord dat de stichting zoekt naar een werk dat de dynamiek van de moderne (stedelijke) samenleving verbindt met de traditie van de specifieke locatie. Het kleurenpalet dient in de ogen van de stichting ook betekenissen te kunnen representeren, in de zin dat de kleuren en patronen kunnen verwijzen naar gebeurtenissen en ontwikkelingen die de samenleving in den brede verbinden, dan wel kunnen verbinden. Het concept dient om die reden open te zijn, open voor allianties met partijen die de kracht van kleurensymboliek en iconografie onderschrijven.

Voor de uitvoering van de opdracht heeft de stichting Sigrid Calon benaderd, om meerdere redenen. Zij heeft ervaring met complexe trajecten op het gebied van lichtkunst, met name te zien in Triangular Grid uit 2018, in de Kalverpassage te Amsterdam. Bovendien blijkt uit haar veelzijdige werkpraktijk niet alleen het vermogen tot co creatie, maar ook haar onderzoekende, scheppende geest. Die ziet de stichting als een voorwaarde om nieuwe verbindingen te leggen: traditie en vernieuwing gaan bij haar hand in hand.

Bij de opdracht heeft zij de vrije hand, waarbij ze te kennen heeft gegeven dat afbakening voor haar een voorwaarde is tot vrijheid en de mogelijkheden biedt om een eigen wereld te creëren. Zelf heeft ze haar werk gekenmerkt als Concreet Abstracte kunst. “Hoewel sommige mensen concreet en abstract als elkaars tegenpolen zien, geloof ik dat beide toch een rol spelen in mijn werk. Concreet in de zin van duidelijk, grijpbaar, vormelijk, tastbaar, feitelijk en ondubbelzinnig. Abstract in de zin van non-figuratief, bovenzinnelijk, denkbeeldig en spiritueel.”

De schetsfase heeft geleid tot een schetsontwerp in mei 2023, waarmee het stichtingsbestuur gaarne akkoord ging. Na verwerving aanvullende financiering wordt het schetsontwerp uitgewerkt in een definitief ontwerp, voorzien van kosten, planning en technische randvoorwaarden – met name voor het verkeersveiligheidsplan. Dit ontwerp wordt gedeeld met belanghebbenden, waaronder de vergunningverlener, de architecten, citymarketing, enkele subsidienten en ook omwonenden. Indien deze gesprekken geen aanleiding geven tot wijzigingen – dit ter beoordeling van de kunstenaar waar het gaat om de artistieke aspecten en ter beoordeling van de stichting waar het gaat om de randvoorwaardelijke aspecten – wordt overgegaan tot de uitvoeringsfase. Beoogd is een oplevering in mei 2024.

Het narratief van de veelkleurige stad

Kleuren hebben hun eigen kwaliteit, maar aan veel kleuren werden en worden betekenissen toegekend. Er bestaat geen vaststaand idioom, dat zich uitstrekt over culturen en eeuwen, gebaseerd op natuurwetenschappelijke en psychologische inzichten. Uit studies als die van Herman Pley over de middeleeuwse kleursymboliek blijkt enerzijds veranderlijkheid door de eeuwen heen, maar anderzijds dat kleuren altijd geduid zijn. Zowel in een sacrale als een profane context. Tot in de hedendaagse tijd verbinden mensen zich achter hun driekleur, de kleur van het vorstenhuis, stedelijke of provinciale vlaggen et cetera. Bovendien zijn er kleuren die nog steeds verbonden zijn aan de diverse religieuze geschiedenissen of culturen. Blauw is nog steeds de kleur van Maria, en groen is de kleur van de profeet Mohammed.

Het lichtkunstwerk van Sigrid Calon heeft als uitgangspunt een breed, steeds wisselend kleurenpalet dat op gezette tijden refereert aan de diversiteit van betekenissen. Het is in zekere zin een verdieping van haar eerdere werk in de Amsterdamse Kalverpassage, dat elke minuut van vorm en kleursamenstelling wisselt, gebaseerd op een speciaal daarvoor ontwikkeld programma. Sigrid Calon ontwikkelde dat met lichtontwerpers van NAP Labs, die ook bij het ontwerp van de spits betrokken worden, evenals architect Thomas Bedaux. In het project raken kunst en technologie elkaar, geschraagd door mensen die allen hun sporen hebben bereikt, ook op (inter)nationaal niveau. De spits is een autonoom kunstwerk, met door het jaar heen een wisselend palet dat door de kunstenaar wordt bepaald

Een belangrijk onderscheid met eerdere projecten is dat de kleuren in bepaalde periodes een verwijzende functie zullen hebben. Dan wordt het palet in belangrijke mate bepaald door tinten en kleuren die verbonden zijn aan betekenisvolle gebeurtenissen. Vanuit een Tilburgs perspectief springen dan kleuren in het oog als het geel en blauw van de stad (een combinatie die niet toevallig ook in het logo van de universiteit is terug te vinden), het roze van de kermismaandag, oranje en groen tijdens het carnaval. Het scala is te verbreden: oranje op koningsdag, rood en wit op 29 januari (de dag waarop in 1959 de Brabantse vlag werd geïntroduceerd, maar ook zou de spits op bijzondere momenten een 'gebaar' kunnen maken. Hij kan in rouw zijn bij het overlijden van markante mensen, hij kan solidariteit uitdrukken, met bijvoorbeeld Oekraïne.

Het steeds wisselende palet van vorm en kleur opent ook voor citymarketing Tilburg de mogelijkheid om te refereren aan belangrijke evenementen en gebeurtenissen. Dit zorgt voor een nieuwe, extra waarde in het pakket van stedelijke marketing. Het verhaal achter de kleuren op de bepaalde momenten is op te vatten als het narratief van de pluriforme stad, waarin ook oog is voor wat zich daarbuiten afspeelt. Urbi et orbi, met verschillende overtuigingen en opvattingen, een veelheid van culturen, uiteenlopende mensen. De kleuren wisselen, onnadrukkelijk, en maken mensen nu en dan attent op wat de stad beroert, kenmerkt. Daarbij staat de artistieke kwaliteit voorop. De spits is geen reclamezuil, geen schreeuwlelijk. Eerder een bedachtzame, ingetogen wachter met oog voor wat mensen bindt: soms is dat wat stad en wereld gemeen hebben, soms betreft het gebeurtenissen die specifiek zin voor de gehele stad, soms zal het gaan om specifieke groepen. In het kleurenspectrum wordt overigens ook het uurwerk betrokken.

Kunst, technologie en Citymarketing

De spits met het kleurenconcept heeft niet alleen betekenis voor de stedelingen zelf, maar ook voor de stad en het beeld van de stad in de wereld. Tilburg kan zich met een dergelijke landmark op een onderscheidende wijze afficheren als een transformerende stad, met een scala aan evenementen en gebeurtenissen dat via de spits 'belicht' wordt. Of dat nu voor bewoners, bedrijven of bollebozen (studenten) is: de spits is voor iedereen een mooi voorbeeld van de slogan "Tilburg is de stad waar het normaal is dat gewone mensen samen buitengewone dingen creëren".

Citymarketing ziet het concept en uitstraling van de spits als een milestone, een herkenningspunt voor de stad, een torenspits die met zijn licht een baken is voor zijn stad. Bovendien is van belang dat het ontwerp van de hand is van een kunstenaar uit de stad. De stad heeft een beleid dat erop gericht is regelmatig iconische kunstwerken in de openbare ruimte te (doen) plaatsen. Een spits die goeddeels is ontstaan uit particulier initiatief onderstrept eens te meer de kracht van stedelijke netwerken in Tilburg.

Citymarketing is bereid is om voor de inzet van de spits voor marketingdoeleinden gedurende een periode van zeven jaar elk jaar 5000 euro bij te dragen aan de investerings- en exploitatiekosten van de stichting Spits. Jaarlijks wordt in overleg tussen Citymarketing, de kunstenaar en de stichting Spits een selectie gemaakt van in beginsel vijf momenten of evenementen die via een specifiek kleurenschema in de spits onder de aandacht zullen worden gebracht. De beeldtaal van de spits verandert niet, wel het palet van de kleuren. Waar de actualiteit aanleiding vormt voor een specifiek palet, dan wordt van geval tot geval gekeken wat de mogelijkheden zijn.

Citymarketing krijgt het recht om de spits, afbeeldingen van de spits en het narratief van de spits in te zetten voor campagnes en activiteiten. De stichting Spits draagt zorg voor een site met achtergrondinformatie over de spits, over de historische en actuele betekenis van kleur. Waarbij, zo zal steeds blijken, het begrip transformatie evenzeer van toepassing is op kleuren als op de stad Tilburg.

De bijdrage van Citymarketing is niet alleen van financiële aard, maar betekent ook een nieuwe vorm van marketing. Waar die zich traditioneel richt op het 'vermarkten' van bestaande evenementen, diensten et cetera, wordt hier een nieuwe stap gezet door te participeren, door kunst te verbinden met de stedelijke kwaliteiten. De relevantie van het kunstwerk wordt vergroot, zonder afbreuk te doen aan de autonomie en kwaliteit van het werk. Deze aanpak levert zowel in directe als indirecte zin ook een bijdrage aan het beeld van een stad en een provincie die langs nieuwe wegen en nieuwe allianties traditie en vernieuwing weet te verbinden.

Betekenis voor de kunstenaar

Sigrid Calon sluit in dit project een belangrijke coalitie met NAT Labs, om op een zeer prominente plek in de stad een "tegelijkertijd spectaculair en moeilijk, uitdagend en uitzonderlijk" werk te realiseren. Ze beschouwt het als een "unieke kans voor een uniek werk".

Calon is sinds 2005 autonoom kunstenaar en heeft langzaam en gestaag een eigen oeuvre opgebouwd. "Ik heb geen vliegende start gehad en het duurde lang voordat ik 'gezien' werd. Voordeel daarvan is dat ik me heb kunnen ontwikkelen in de lufte en heb kunnen focussen op kwaliteit en diversiteit. Ik ben nieuwsgierig en geïnteresseerd in meerdere media, technieken en materialen. Nieuwe stappen en kansen kwamen vaak voort uit ander werk."

Haar eerste kunstenaarsboek maakte ze in 2012 en het bleek een sleutelwerk. "Het opende nieuwe deuren, creëerde nieuwe samenwerkingen en zorgde dat er nieuwe kansen op mijn pad kwamen." De eerste presentatie leverde een verkoop van vijf boeken op, maar in 2013, op de artbookfair tijdens de Salone Del Mobile werden het boek en de gelijknamige risoprints gespot door Swatch en Oxido waaruit contact en samenwerking volgt. Het boek valt ook de organisatie van ArtBasel Artbookfair op, waar PrintedMatter ArtBooks uit New York haar vraagt naar Amerika te komen. Het leidt tot een presentatie op de gerenommeerde LA-artbookfair, wat leidt tot een tentoonstelling in 2015 in Picture Room, een galerie uit New York. Via hun contacten komt het tot een nieuwe opdracht voor samenwerking met Uniqlo en een grote site specific installatie in hun winkel op 5th Avenue in New York. Die valt vervolgens weer op bij de Kroonenberg Groep uit Amsterdam, de opdrachtgever voor de eerste lichtinstallatie van Sigrid Calon. De plek is een (immens) plafond in de Kalverpassage, waarbij de in contact wordt gebracht met Coen Klösters van Nap Labs die haar ideeën qua beweging, kleuren en vormen digitaal kan coderen. Een samenwerking is geboren!

De spits is een nieuwe stap, die Sigrid Calon in staat stelt om haar opvattingen en technische allianties in te zetten op monumentale schaal. Het valt niet precies te voorzien wat de impact van een dergelijk werk zal zijn op de ontwikkeling van deze kunstenaar, maar een vergelijking met het eerste kunstenaarsboek valt wel te maken. Het werk betekent in meerdere opzichten een nieuwe dimensie in het oeuvre van Sigrid Calon. In concreto: schaal, autonomie, ruimtelijke werking, verdieping van de samenwerking met computer- en lichttechnologie, de permante inzet van de spits in het concept van citymarketing. Wat betreft dat laatste: het

effect van de internationale boekpresentatie in 2013 zou nu kunnen worden bewerkstelligd doordat in de positionering van stad het belang van kunst en cultuur permanent benadrukt wordt. Tilburg is een van de come back cities, een term die werd gebruikt door prof. dr. Ir. Hans Mommaas, eertijds verbonden aan de Tilburgse universiteit, nu directeur van het Planbureau voor de Leefomgeving. Met het begrip worden steden aangeduid die zichzelf moesten hervinden nadat vitale economische sectoren – zoals in Tilburg de textielindustrie – waren ingestort. In de nieuwe bedrijvigheid van Tilburg vormen cultuur en technologie een belangrijk onderdeel, en de spits is een metafoor voor de verwevenheid die ook het werk van Sigrid Calon kenmerkt. Zoals zij zelf zegt: “Het letterlijk werken met het begrip beweging en tijd sluit naadloos aan bij mijn andere werken, maar geeft een totaal nieuwe dimensie aan mijn kunstenaarspraktijk. Ik ben een eenpitter, heb geen stagiaires of assistenten. Voor nu is dat prima, maar daardoor is samenwerking met andere disciplines zo waardevol. We botsen niet, we vullen elkaar aan, kunnen elkaar versterken. Ik hoop dat hierdoor nieuwe projecten op mijn pad komen waarbij ik me meer kan focussen op grotere (internationale) uitdagingen.”

Nap Labs en de betekenis in technologische zin

De glazen spits biedt fantastische mogelijkheden voor een lichtkunstwerk, maar is tegelijkertijd een uitermate complex object om effectief, in de volledige hoogte en op alle vlakken, te projecteren. Er moet van binnenuit worden geprojecteerd omdat het onmogelijk is de projectoren buiten de spits te plaatsen (vanwege schade door de elementen, lichtoverlast, complexiteit omtrent permanente plaatsing). Omdat de projector relatief dicht op het projectie oppervlak staat is het niet mogelijk om van standaard ('non-deforming') lenzen gebruik te maken. Ook projectoren met ultra-short throw lenzen vallen af vanwege de helling van het vlak. Er moet dus gebruik maken van speciale 180° Fish Eye lenzen, om de hoeveelheid projectoren tot een minimum te beperken (4 in plaats van 16), maar de deformatie vanuit de lens is dusdanig extreem dat er speciale software moet worden geschreven om de deels generatieve beelden van de app te re-projecteren, rekening houdende met de fysieke eigenschappen van de lens, in een virtuele 3D omgeving. Hier simuleert Nap Labs de eigenschappen van de lens zodat er, wanneer het beeld voor de projector wordt gegenereerd, ook gecompenseerd kan worden.

De 'fysieke' en unieke hardware-technische eigenschappen van de applicatie lossen een concreet probleem op door alles in de derde dimensie te berekenen, alvorens het naar de 2e dimensie terug te brengen. Dat is uniek en interessant genoeg voor een technische paper, een wetenschappelijke verhandeling, maar voor nu is het van belang dat in het technologisch kader de kunstenaar zich kan uitrukken: een app die ze kan bespelen als een instrument. Dat betekent voor de uitwerking dat de software in samenspraak met Sigrid Calon wordt op maat wordt ontwikkeld. Tevens wordt de app van eigenschappen voorzien die het werk vormgeven, direct en als animatie over tijd. Een deel hiervan zal generatief zijn, sterk gebonden aan haar concept.

Het uiteindelijke projectresultaat – het kunstwerk - is vanwege deze software volledig uniek en absoluut niet reproduceerbaar. In de ogen van Nap Labs is het project tijdloos. “Het feit dat we in 3D werken maakt het ontwikkelen van de uiteindelijke eigenschappen eigenlijk gemakkelijker, omdat de omgeving waarin de artiest werkt losgetrokken wordt van het medium (projectie). In feite bereik je zo een meta niveau (omgeving) die inzichtelijker is dan de hardware waarvoor ‘gecompenseerd’ moet worden. Het bijzondere hiervan is dat het Nap Labs in staat stelt efficiënter tot creatieve oplossingen te komen, in beeld over tijd. Interessant om te vermelden dat veel van ons werk deels generatief is, zichzelf vormgevend over tijd, uiteraard binnen het

concept en de kaders van de artiest. Het project is interessant genoeg om een technische paper over te schrijven (wat relevant is voor ons na oplevering), een wetenschappelijke verhandeling.

Het gaat om een type samenwerking zoals dat ook wordt benoemd in de Brabantse topsector High Tech Systemen en Materialen (HTSM) waar onderzoekers en bedrijven gezamenlijk kennis ontwikkelen voor technologische doorbraken en innovatieve toepassingen.

Uitwerking en realisatie van het project, puntsgewijs

- **Constructieve voorbereiding**
In april en mei 2023 hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de stichting, de kunstenaar, Nab Labs, architectenbureau Bedaux De Brouwer, aannemer Van Gisbergen en staalbouwbedrijf Reijrink. Op grond daarvan zijn de randvoorwaardelijke aspecten waar het gaat om constructie, glassoort en afwerking geborgd.
- **Definitieve opdracht**
Zodra duidelijkheid bestaat over de bijdrage van Brabant C wordt de opdracht definitief vergund aan Sigrid Calon en kan worden overgaan tot de uitvoeringsfase. De opdracht, het op te leveren werk, de inrichting van het proces, fasering, oplevering, beheer en onderhoud worden daarin nader geformuleerd.
- **Vergunning en wettelijke kaders**
Voor het ontwerp en alle werkzaamheden zijn vergunningen verkregen van de gemeente Tilburg. De plaatsing van de spits is voorzien in mei 2024. Het kunstwerk zal worden ingeregeld, bij werking en intensiteit worden uiteraard wettelijke kaders in acht genomen. De omwonenden worden hierbij betrokken, de installatie is dimbaar.
- **Convenant met citymarketing Tilburg**
Met Citymarketing Tilburg wordt in 2023 een convenant gesloten voor de periode 2024-2030, waarin afspraken worden gemaakt over de inzet van het kunstwerk op vaste momenten en bij bijzondere gelegenheden.
- **Evaluatie**
De stichting maakt in 2024/2025 een evaluatie van het proces, enerzijds om leermomenten en verbeterpunten in beeld te krijgen, anderzijds om verantwoording af te leggen aan financiers. Daarbij wordt ook de receptie van het werk meegenomen, waarbij data worden gebruikt van citymarketing. Het document wordt inzichtelijk en toegankelijk gepresenteerd, ter lering ook voor partijen die projecten als deze ontwikkelen.
- **Onderhoud**
Het onderhoud van het kunstwerk en de spits waarin het zich bevindt worden in beginsel ondergebracht in het gemeentelijk uitvoeringsprogramma op het terrein van kunst in de openbare ruimte. Met de leveranciers worden afspraken gemaakt over de garantietermijnen en voorwaarden, met de eigenaren van het pand zijn afspraken over toegankelijkheid et cetera gemaakt.
- **Beheer**

De stichting Spits neemt na oplevering van het kunstwerk de vorm van een beheersstichting aan, waarin ook de bewoners van de toren zitting hebben. Deze constructie is notarieel vastgelegd bij Potters notarissen in Valkenswaard.

- Opening

De spits zal idealiter in mei 2024 feestelijk in gebruik genomen worden, in afstemming met Citymarketing Tilburg. Mogelijk kunnen dan ook de keuzes voor momenten en evenementen in 2024 bekend worden gemaakt. Bij de opening worden alle betrokken partijen en sponsors betrokken.